

Az elmúlt évtizedekben a magyar állami erdőgazdaságok szakemberei nagy erőfeszítéseket tettek, a szigorúbb jogszabályi környezet és a rendvédelmi szervezetek fokozottabb együttműködése mellett, hogy – a korábban jelentősebb mértékű – illegális fakitermeléseket a lehetőségeikhez mérten visszaszorítsák. Sajólád vagy Arló, Ózd környékének erdei, sajnos e téren országos hírnévre is szert tettek. Mára ezekben a gócpontokban, az évi több ezer köbméterről néhány száz köbméterre szorult vissza az állami erdőket (is) érintő falopások volumene. Ennek ellenére, ahogy az alábbi tő mellett példa is bemutatja, időnként felszínre törnek még akut esetek, és ezeknek kapcsán joghézagokra is fény derül.

Nagy László főszerkesztő

Nyugat-borsodi helyzetkép

Szakszemélyzeti eskünkben többek között megfogadjuk, hogy az erdők érdekében, az erdőtörvény betartásával és betartatásával végezzük a munkánkat, gyarapítjuk a ránk bízott erdővagyon, hogy gyermekeink és az utánunk következő generációk is örökösei lehessenek a magyar erdők értékeinek, hasznainak. Sajnos, nem mindenki ilyen szemlélettel kezeli az erdőket.

Az ország szinte minden részén szorgalmasan ültetik a sorfákat a települések utcáira, tereire, folyamatosan érkeznek a hírek a sikeres erdőtelepítésekről. Ózdon és térségében sincs ez másként, viszont az országos tendenciával ellentétben, errefelé szinte észrevétlenül fogy a faállomány. Néha kicsit lassabban, néha kicsit gyorsabban, de fogyogat. A sebessége azon múlik, mikor milyen papírt sikerül kiállítani a fakitermelés legalizálására. Mert az utóbbi időben legalább már papír is van a tevékenységhez.

Állami erdészként célunk és feladatunk elsősorban az állam tulajdonában lévő erdők fenntartása, megóvása és ennek érdekében meg is tudunk felelni. A nehézségek akkor kezdődnek, amikor az állami területek magánerdő-területekkel határosak és kisebb zárványok ékelődnek be. Eddig többé-kevésbé tiszteletben tartották az osztatlan közös, rendezetlen erőterületek határára, fehérrel felfestett határjeleken túli erdőket.

Az elmúlt tél a korábbi évekkal ellentétben, kicsit enyhébb falopási statisztikákat eredményezett a kezelési területünkön, de a tavasz végül „kompenzálta” az addigi pozitív helyzetképet. A mi problémánk is egy kis zárványból indult ki, amire „legelő tisztítás” céljából, fásításból történő fakitermelésre tettek bejelentést, 10 m³ nagyságrendben. A munkakezdéssel egy időben erdész kollégánk egyeztetette a birtokhatárainkat a munkát végzőkkel, ellenőriztük a rendőrökkel együtt azt a bizonyos „papírt”. Mindenki csinálta a maga dolgát, aztán egy idő után gyanús lett az illetékes erdészeti szakszemélyzetnek, hogy még mindig megy a termelés.

A belső eljárási rendet követve, a kerületvezető kolléga és két rendőr kíséretében kimentünk a területünkre és kérdőre vontuk a munkát végzőket. Éppen fát pakoltak egy műszaki

vizsga nélküli fehér furgonba. Készségesen megmutatták, hogy ki, merre tevékenykedett, elmondták, hogy kinek, hova vittek a fából. Elkértük a szerződéseket ismét. Megtudtuk, hogy a legelőtisztítást a tulajdonos rendelte meg, aki a vele szomszédos erdőrészlet is. A munkavégzéssel egy Kft.-t bízott meg, amely szerződéses formában a feladatot több körben tovább osztotta, nem EUTR kompatibilis magánszemélyeknek.

A felelősség szép lassan eloszlott a szereplők között. A papírral rendelkező „fakitermelők” olyan jól belejötték a munkába, hogy egy, az 1/1-es tulajdoni hányaddal bíró legelővel határos, mintegy 4 hektár területű, önerdősült, 1/1-es magántulajdonban lévő erdőrészletet is letermelték, és ha már ilyen jó „munkát végeztek”, belevágtak az állami erdőbe is, mintegy 1,5 hektár mértékéig. A végére a kezdeti, jogszerűen engedélyezett 10 m³ kitermelhető faanyagból csaknem ezer köbméter mennyiség lett...

Arra sajnos senki nem tudott konkrét választ adni a jelenlévő nyolc fakitermelő közül, hogy ha egyszer földmérő mérte ki a munkavégzéssel érintett helyrajzi számot, akkor hogyan kerültek a talajkarók az eredeti határtól 670 méterre lévő állami erdő határára. Remélem, egyszer majd ez is kiderül! Mint ahogy az is, hogy az erdőfelújítás költségét ki fogja állni.

Kisebbszövebeli csörte és pár óra elteltével mindenki hazament. A fehér furgon ennyit se várt. A fairtermeléshez közlelítőgépként használt, rendszám és műszaki vizsga nélküli Prága tehergépkocsi még kettőt aludt kint az erdőben és csak utána ment a két faluval arrébb lévő „telephelyére”. Mi sajnos nem foglalhattuk le, mivel ottjártunkkor éppen üresen parkolt a vágás szélén. A letermelt, több száz köbméternyi faanyag az ezt megelőző hetekben a közútjainkon, szállító-jegy nélkül távozott.

Ha mindez, a fent ismertetett, figyelemfelhívó példa ellenére a jövőben is jogkövetkezmények nélkül megtehető lesz, akkor már csak idő kérdése, hogy a maradék rendezetlen, gazdálkodó nélküli erdő is hasonló sorsra jusson, mert az állami területet legalább van, aki felújítsa!

Szöveg és kép: **Bognár Bence** erdészvezető
Szilvásváradai Erdészet, EGERERDŐ Zrt.

